Regelrådet

Beslutsdatum 2025-11-19
Vårt diarienummer RR 2025-320
Ert diarienummer KN2025/01871

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Klimat- och näringslivsdepartementet

Yttrande över En mer ändamålsenlig prövning av kärntekniska anläggningar

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordning (2024:183) om konsekvensutredningar.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Regelrådet konstaterar att flera delar av konsekvensutredningen är bristfälligt redovisade. Ingen information avseende hur och när förslaget kan utvärderas har hittats i remissen, vilket innebär att delaspekten bedöms bristfälligt redovisad. Såvitt Regelrådet kan utläsa innehåller konsekvensutredningen heller ingen redovisning avseende möjliga åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter. Även om det går att argumentera för att förslaget i sig syftar till detta, att göra tillståndsprocessen enklare och mer effektiv, borde sådana resonemang finnas med i konsekvensutredningen. Delaspekten bedöms bristfällig.

Avseende vilka som berörs av förslagen uppges de närmast berörda vara de myndigheter som får ändrade uppgifter[1] och de aktörer som planerar att investera i och uppföra nya kärntekniska anläggningar och leverantörer av dessa. Även banker och finansiella institut bedöms påverkas. Regelrådet bedömer att det framgår tillräckligt tydligt vilka branscher som påverkas. Regelrådet kräver oftast en kvantifiering av antalet företag och en beskrivning av storleken på de berörda företagen. I det här ärendet hade det även kunnat vara relevant att ange vilka regioner som mest sannolikt kommer att påverkas. Även om Regelrådet har förståelse för att ärendets karaktär är sådan att det inte går att göra några precisa uppskattningar borde ändå förslagsställaren gjort en ansats till kvantifiering och tydligare resonerat kring detta. Regelrådet har inte kunnat utläsa någon redovisning avseende särskilda hänsyn till små och medelstora företag. Delaspekterna bedöms bristfälligt redovisade.

Regelrådet har inte heller kunnat utläsa någon uppskattning av förslagets påverkan på de berörda företagens kostnader och intäkter. Detta är en brist.

Likt kritiken som framförts avseende redovisningen av berörda företag har Regelrådet förståelse för att det kan vara svårt att göra precisa uppskattningar i denna del. Delaspekten borde ändå ha behandlats i större utsträckning. Såvitt Regelrådet kan utläsa innehåller remissen nästan uteslutande resonemang gällande de berörda myndigheternas kostnader. Endast förbigående nämns att förslaget om ändamålsenlig prövning enligt kärntekniklagen, specifikt den stegvisa kontrollen, inte förväntas medföra några kostnader. På liknande sätt nämns att borttagandet av förbudet att återstarta kärnkraftsreaktorer medför att företag som

[1] Stålsäkerhetsmyndigheten, regeringen, Regeringskansliet, mark- och miljödomstolarna.

kan återstarta en reaktor vid högre elpriserna åter kan få en lönsam produktion. Delaspekterna bedöms bristfälligt redovisade.

Avseende redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven anges att förslaget överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU. Här hade Regelrådet velat se ett utvidgat resonemang som bland annat borde innefatta vilken EU-rättslig regleringen som anknyter till förslagen, exempelvis MKB-direktivet[2]. Delaspekten bedöms bristfällig.

Vad gäller påverkan på konkurrensförutsättningarna bedömer förslagsställaren att förslagen inte leder till några konsekvenser. Bedömningen görs svepande i en uppräkning av ”övriga konsekvenser” (s. 104). Regelrådet menar att analysen av förslagets konsekvenser för konkurrensförutsättningarna borde ha ägnats mer fokus. Det verkar troligt att förslaget medför att kärnkraftsproduktion gynnas relativt andra kraftslag. Delaspekten bedöms bristfälligt redovisad.

Konsekvensutredningen har även en del styrkor. Problembeskrivningen, förslagets syfte och nollalternativet framgår förhållandevis tydligt. Alternativa lösningar framgår också tydligt, särskilt genom den transparenta och strukturerade återgivningen av remissinstansernas återkoppling på tidigare ärenden (kap 4-7). Även redovisningen gällande särskild hänsyn till tidpunkten för förslagets ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser bedöms godtagbar.

Den som avser att uppföra en kärnteknisk anläggning ska kunna välja att i stället låta prövningen enligt miljöbalken ske på samma sätt som enligt nu gällande prövningsprocess, det vill säga inklusive regeringens tillåtlighetsprövning. Frivilligheten är delvis förmildrande men trots detta är Regelrådet sammantagna bedömning att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till en ny process där regeringen, efter en ansökan, får godkänna en kärnteknisk anläggning. Ett sådant godkännande föreslås ersätta den tillåtlighetsprövning som regeringen annars ska göra enligt 17 kap. miljöbalken. En förutsättning för att regeringen ska få godkänna en kärnteknisk anläggning anges vara att regeringen har antagit en plan för kärntekniska anläggningar som omfattar det område och de anläggningar som ansökan avser. Genom planen prövas om det är förenligt med 3 kap. och 4 kap. 1–8 §§ miljöbalken att uppföra en viss typ av kärnteknisk anläggning inom det område som planen avser. En plan uppges endast få antas om det finns en ansökan om regeringens godkännande. Planen ska begränsas till vad som framgår av ansökan i frågan om det område som behöver tas i anspråk, typen av anläggningar och antalet anläggningar. Regeringen föreslås få godkänna en kärnteknisk anläggning och besluta om en plan endast om den eller de kommuner som ligger inom de områden som ska omfattas av planen har tillstyrkt ansökan respektive planen.

Det nuvarande förfarandet med tillåtlighetsprövning enligt miljöbalken uppges också i fortsättningen vara tillämpligt för den som inte väljer att ansöka om regeringens godkännande.

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt.

Det föreslås även ändringar när det gäller prövningen av kärntekniska anläggningar enligt lagen om kärnteknisk verksamhet. Det införs en möjlighet till en så kallad förberedande dialog och till att få ett förhandsbesked. Det föreslås även ändringar i miljöbalken som innebär att regeringen i en tillåtlighetsprövning av en kärnteknisk anläggning ska pröva om fördelarna med anläggningen överväger de nackdelar som den kan medföra från ett strålskyddsperspektiv.

Remissen innehåller förslag till:

- lag om regeringens godkännande av kärntekniska anläggningar
- lag om ändring i miljöbalken
- till lag om ändring i lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet
- lag om ändring i lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut
- lag om ändring i lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar
- lag om ändring i strålskyddslagen (2018:396).

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Bedömning av delaspekter

Problembeskrivning och syftet med förslaget

Regeringen gav i november 2023 en särskild utredare i uppdrag att se över nuvarande regler för att underlätta för ny kärnkraft (dir. 2023:155). Utredningen, som tog namnet Kärnkrafts-prövningsutredningen, redovisade den 15 januari 2025 delar av uppdraget i delbetänkandet *Ny kärnkraft i Sverige – effektivare tillståndsprövning och ändamålsenliga avgifter* (SOU 2025:7)[3].

I remissen anges att regeringen i den energipolitiska inriktningspropositionen (prop. 2023/24:105) bedömer att Sverige bör planera för att kunna möta ett elbehov om minst 300 TWh år 2045. Ny kärnkraft anses nödvändig för att tillgodose detta behov, stärka leverans-säkerheten och möjliggöra regeringens mål om 100 procent fossilfri elproduktion senast år 2040. Förslagsställaren framhåller att förutsättningarna för marknadens aktörer att investera i ny kärnkraft behöver förbättras för att fler reaktorer ska kunna byggas.

Vidare uppges att prövningssystemet måste skapa goda villkor för både befintliga och nya aktörer. Den tekniska utvecklingen har enligt förslagsställaren medfört mer avancerade säkerhetssystem och nya reaktorkoncept. Eftersom ingen ansökan om tillstånd för nya reaktorer har prövats i modern tid bedöms tillståndsprocessen behöva anpassas till dagens förhållanden. För att möjliggöra utbyggnaden av kärnkraften måste prövningen enligt förslaget vara effektiv och ändamålsenlig utan att kompromissa med säkerhets- och strålskyddskraven.

Förslagsställaren påpekar att den nuvarande ordningen innebär att regeringens prövning och kommunens tillstyrkan sker i ett sent skede. Eftersom kärntekniska anläggningar har betydande miljöpåverkan och kan ge upphov till konflikter med andra markanvändnings-intressen bedöms det lämpligt att det allmänna redan i ett tidigt skede ges möjlighet att uttala sig om lämpligheten av en anläggning på viss plats. Att de politiska avvägningarna sker sent i processen anses kunna påverka investeringsviljan negativt.

[3] Ärendet remitterades inte till Regelrådet.

Det framhålls att aktörer som överväger att ansöka om tillstånd efterfrågar en tidigare politisk bedömning för att öka förutsebarheten och minska investeringsriskerna vid stora kärnkraftsprojekt. Det finns även ett behov av att kunna få en bedömning av om en reaktormodells konstruktion uppfyller lagens krav utan att genomgå en fullständig tillståndsprövning.

Förslagsställaren konstaterar att behoven skiljer sig mellan aktörer och kommuner. I vissa fall kan en tillåtlighetsprövning enligt miljöbalken där regeringen deltar senare i processen vara att föredra, exempelvis när kommunerna behöver ett mer omfattande beslutsunderlag. Slutligen anges att ett välfungerande prövningssystem förutsätter att domstolarna har tillräcklig kompetens i både första instans och vid överprövningar, vilket inte fullt ut speglas i dagens ansvarsfördelning och kompetenskrav.

Vad avser själva förslagen så beskrivs dessa, tillsammans med utlåtanden från remissinstanserna, i kapitel 4 – 7. Konsekvensutredningen innehåller en kondenserad beskrivning av förslagen, vilken refereras nedan.

Ett tidigt godkännande av anläggningen som ersätter tillåtlighetsprövningen

Förslagsställaren anger att sökanden ska kunna välja en alternativ tillståndsprocess där regeringen, innan prövningen inleds, gör en berättigandebedömning, prövar platsen ur ett beredskapsperspektiv och godkänner anläggningen. Ett sådant godkännande förutsätter kommunal tillstyrkan, med undantag för vissa nationellt angelägna fall. Regeringens godkännande medför att mark- och miljödomstolen, i stället för regeringen, genomför tillåtlighetsprövningen. Beslutet är inte bindande men ger sökanden en tidig indikation om regeringens och kommunernas inställning, vilket kan stärka investeringsviljan.

Tidigare ställningstaganden från regeringen och berörda kommuner om lämplig mark- och vattenanvändning

Förslaget innebär att regeringen ska kunna anta en plan för kärntekniska anläggningar som vägledning för mark- och vattenanvändning. Planen, som gäller för ett visst område och anläggningstyp, ska antas efter strategisk miljöbedömning och med tillämpning av relevanta bestämmelser i miljöbalken. Den ska vara vägledande men inte bindande för kommunal planläggning, och vissa miljöorganisationer föreslås få rätt att begära rättsprövning av beslutet.

Utökade krav på tillåtlighetsprövningen enligt 17 kap. miljöbalken

Förslagsställaren anger att regeringen endast ska få tillåta en kärnteknisk anläggning om den är berättigad, det vill säga om dess fördelar bedöms överväga nackdelarna. Kravet motsvarar det som gäller för regeringens godkännande enligt den alternativa tillståndsprocessen.

Regelrådet gör följande bedömning. Problembeskrivningen och syftet med förslaget framgår tydligt. Regelrådet finner därav delaspekten godtagbart redovisad.

Konsekvenser av om ingen åtgärd vidtas

Om ingen åtgärd vidtas uppges detta medföra att den som avser att etablera en kärnteknisk anläggning inte kommer kunna få ett tidigt ställningstagande från regeringen och berörda kommuner. Detta bedöms särskilt kunna försvåra för mindre och innovativa aktörer att säkra nödvändiga investeringar.

Vidare uppger förslagsställaren att utan ändringar i kärntekniklagen kommer prövningen av nya kärntekniska anläggningar inte att effektiviseras, vilket kan leda till längre handläggningstider.

Eftersom en tillståndsansökan är omfattande finns det, utan möjlighet till förberedande dialog, risk för tidskrävande kompletteringar i ett senare skede.

Förslagsställaren framhåller även att nuvarande lagstiftning inte medger förhandsbesked om konstruktioner, vilket kan innebära att principiella hinder identifieras sent i processen. Ett system med förhandsbesked skulle enligt förslaget kunna effektivisera tillståndsprövningen, eftersom redan godkända tekniska lösningar skulle kunna användas i flera ansökningar.

Det anges vidare att utan lagreglering av den stegvisa kontroll som ska ske efter beviljat tillstånd uppnås inte tillräcklig tydlighet och förutsägbarhet för Strålsäkerhetsmyndigheten, berörda aktörer eller allmänheten. Förslagsställaren noterar också att om kärntekniklagen inte ändras kvarstår förbudet mot att återstarta permanent avstängda reaktorer, vilket innebär att reaktorer som stängts av ekonomiska skäl inte skulle kunna tas i drift igen även om marknadsförutsättningarna förändras.

Sammanfattningsvis anger förslagsställaren att uteblivna lagändringar kan hämma utbyggnaden av ny kärnkraft samt försvåra etableringen av nya aktörer och reaktortekniker i Sverige.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställarens redogörelse av vilka effekter som följer av om ingen reglering kommer till stånd bedöms tillräcklig. Redovisningen i denna del, gement med de tidigare remissinstansers återkopplingar på tidigare förslag, gör förståelsen för detta något tydligare.

Regelrådet finner redovisningen gällande konsekvenser av om ingen åtgärd vidtas godtagbar.

Alternativa lösningar

Förslagsställaren delar upp redovisningen av alternativa lösningar utifrån de olika förslagen, vilket tydliggörs genom underrubrikerna nedan.

Alternativ till förslaget om en ny process för regeringens prövning av kärntekniska anläggningar

Det uppges att ett alternativ till den föreslagna processen vore att införa ett obligatoriskt förfarande för tidigt ställningstagande från regeringen, i enlighet med Kärnkraftsutredningens förslag[4] om en ny lag om principbeslut. Ett sådant beslut skulle ersätta regeringens tillåtlighetsprövning enligt miljöbalken och vara bindande. Förslaget bedöms dock olämpligt eftersom aktörer har olika behov och ekonomiska förutsättningar beroende på teknikval och projektfas. En bindande prövning skulle dessutom kräva en specifik miljöbedömning enligt MKB-direktivet.

Ett annat övervägt alternativ är en mer omfattande nationell fysisk planering för kärnkraft, såsom flera remissinstanser föreslagit. Den skulle innebära en övergripande analys av var elproduktion behövs och hur den kan lokaliseras effektivt. Detta bedöms dock ligga utanför ramen för det aktuella lagstiftningsärendet, men kan enligt förslagsställaren övervägas i framtiden.

Alternativ till förslaget om ändamålsenlig prövning enligt kärntekniklagen

Förslagsställaren hänvisar till att utredningen föreslagit en mer uppdelad prövning mellan miljöbalken och kärntekniklagen, men att detta alternativ inte tas vidare. Utredningen föreslog även

[4] Se SOU (2025:7) *Ny kärnkraft i Sverige – effektivare tillståndsprövning och ändamålsenliga avgifter.*

förhandsbesked om förläggningsplats och resursbehov, men detta avvisas eftersom det skulle kräva omfattande underlag och riskera att förlänga processen.

Ytterligare ett alternativ vore att låta tillståndsprövningen omfatta även det första steget i den stegvisa kontrollen, vilket skulle innebära mer detaljerade ansökningar tidigt i processen. Förslagsställaren bedömer dock att det är mer effektivt att förebygga ofullständiga ansökningar genom den förberedande dialog som föreslås i stället.

I remissen anges också att endast regeringen kan göra en allsidig prövning där olika nationella intressen vägs samman. Det uppges vidare att det ligger i både sökandens och det allmännas intresse att i ett tidigt skede få klarlagt om mark- och vattenområden kan tas i anspråk för kärntekniska anläggningar. Om sådant användningssätt inte bedöms lämpligt framhålls att det är viktigt att sökanden får besked innan projekteringen drivits alltför långt.

Regelrådet gör följande bedömning. Alternativa lösningar framgår av konsekvensutredningen.

Regelrådet finner därav redovisningen godtagbar.

Berörda företag

Förslagsställaren anger att de som närmast berörs av förslaget är de myndigheter som förslås få nya eller ändrade uppgifter, det vill säga Strålskyddsmyndigheten, Regeringskansliet och regeringen, mark- och miljödomstolarna samt de aktörer som planerar att investera i och uppföra nya kärntekniska anläggningar och leverantörer av dessa. Även kommuner uppges påverkas av förslagen även om det framhålls att de inte får några nya utpekade uppgifter. Vidare anges att ett antal övriga myndigheter kan vara involverade i tillståndsprocessen men endast påverkas ii begränsad utsträckning. Miljöorganisationer anges även kunna beröras.

Banker och finansiella institut bedöms också påverkas eftersom betydelsefulla ställnings-taganden från regeringen, kommuner och myndigheter kan komma i ett tidigare skede jämfört med dagens reglering.

Regelrådet gör följande bedömning. Regelrådet har förståelse för att ärendets karaktär är sådan att det inte går att ange något exakt antal eller storlek på de företag som kommer att beröras av förslagen. Regelrådet hävdar dock att resonemanget kring detta kunde ha utvidgats, exempelvis genom ett resonemang gällande hur många företag som i dagsläget bedriver produktion inom kärnkraft, hur många och storleken på potentiella aktörer som kan komma att visa intresse för att anlägga nya kärnkraftverk och liknande. Vilken bransch som i huvudsak påverkas framgår, det gör däremot inte antal eller storlek av de berörda företagen.

Regelrådet finner därför redovisningen avseende berörda företag bristfällig.

Påverkan på företagens kostnader och intäkter

Bland annat uppges att om en leverantör får en konstruktion godkänd kan beskedet nyttjas i flera tillståndsansökningar.

Om förslaget inte genomförs anges detta påverka utbyggnaden av ny kärnkraft och hämma nya aktörer och reaktorteknikers etablering i Sverige.

Kostnaderna för Strålskyddsmyndighetens ärendehanteringen anges borde kunna täckas av avgifter som myndigheten får disponera, eftersom den är helt efterfrågestyrd. Det antes att

myndigheten tar ut avgifter avseende kostnader för ansökan och granskning och att vissa avgiftshöjningar väntas om myndigheten nyttjar bemyndigandet att meddela föreskrifter om anmälans innehåll.

Det anges också att ett nytt prövningssystem skulle skapa förutsättningar för att nya verksamheter ska kunna etableras. Den nuvarande ordningen med regeringens tillåtlighetsprövning innebär att regeringen involveras i ett sent skede i tillståndsprocessen. Det uppges finnas ett värde för den sökande att regeringens bedömning görs tidigt i tillståndsprocessen då det kan innebära en ökad förutsebarhet och trygghet i det fortsatta arbetet och att en del av riskerna i ett projekt hanteras tidigt. Detta kan i sin tur uppges kunna öka möjligheterna att attrahera investerare

Förslagsställaren uppger också att den stegvisa kontrollen i dag regleras genom tillståndsvillkor och att förslaget därför inte bedöms leda till några kostnader för företagen jämfört med nollalternativet.

Gällande intäkter uppges att borttagandet av förbudet att återstarta en kärnkraftsreaktor gör att en kärnkraftsreaktor åter kan tas i bruk förutsatt att säkerhets- och strålskyddskraven är uppfyllda. Detta innebär för företagen att de kan återstarta en reaktor om elpriserna ökar så att produktion åter blir lönsamt.

Det uppges slutligen att investeringar i kärntekniska anläggningar är långsiktiga. Förslagsställaren gör bedömningen förslagen ger tydligare planeringsförutsättningar för företag som vill investera i sådan verksamhet. Banker och finansiella institut bedöms påverkas eftersom betydelsefulla ställningstaganden från regeringen, kommuner och myndigheter kan komma i ett tidigare skede jämfört med dagens reglering, vilket anges medföra minskade risker för att projekten fördyras.

Regelrådet gör följande bedömning. Konsekvensutredningen saknar kvantifieringar av kostnader och intäkter som följer av förslaget. Det är förståeligt att det är svårt att göra några precisa uppskattningar i och med att det är så många osäkra faktorer som påverkar utfallet samt långa ledtider. Regelrådet saknar dock ett tydligt kvalitativt resonemang gällande detta. Utifrån konsekvensutredningen är det svårt att bilda sig en uppfattning om förslagen överhuvudtaget väntas medföra några besparingar eller om det i huvudsak är ökad tydlighet (i och med regeringens tidiga besked) som förväntas. För en godtagbar bedömning i denna del hade resonemanget behövt utvidgas.

Regelrådet finner redovisningen avseende förslagets kostnader och intäkter bristfällig.

Påverkan på konkurrens

I konsekvensutredningen anges endast att förslagsställaren gör bedömningen att förslagen inte leder till några konsekvenser för konkurrensförutsättningarna.

Regelrådet gör följande bedömning. Enligt Regelrådet hade det här varit relevant med en diskussion gällande konkurrensförhållandena mellan kärnkraftsproduktion och andra kraftslag. Förslagets själva syfte är ju, enligt Regelrådets läsning, att förenkla processen att få till stånd fler kärnkraftverk vilket – i jämförelse med nollalternativet – innebär en prioritering gentemot andra kraftslag.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensen bristfällig.

Särskilda hänsyn till små och medelstora företag

Regelrådet har inte kunnat utläsa något resonemang gällande särskilda hänsyn till små och medelstora företag. Därav bedöms delaspekten bristfälligt redovisad.

Åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter

Regelrådet har inte kunnat utläsa något resonemang om eventuella åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter. I förlängningen kan själva förslaget anses vara en sådan ansats, men förslagsställaren hade ändå behövt ha resonerat kring detta då det är ett krav i konsekvensutredningsförordningen.

Regelrådet finner redovisningen gällande åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter bristfällig.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I remissen anges att lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2026 samt att bestämmelser ska gälla för mål enligt miljöbalken som har inletts före ikraftträdandet. Det uppges också att äldre föreskrifter ska gälla vid överklagande av beslut enligt kärntekniklagen som har meddelats före ikraftträdandet.

I remissen anges också att utkastets förslag inte stämmer överens med Kärnkraftsutredningens förslag i denna del. Utredningen föreslog att lagen och lagändringarna skulle träda i kraft den 1 januari 2026 samt att äldre föreskrifter ska gälla för ärenden enligt kärntekniklagen som har påbörjats före den 1 januari 2026. Vidare anges att utredningen överlämnade sitt betänkande[5] i januari 2025 och att förslagen har behövt omarbetas med anledning av remissynpunkter, vilket motiverar en ny remittering. Det anges därför inte vara möjligt med ikraftträdande den 1 januari 2026, varför förslaget i utkastet är den 1 juli 2026. Ändringarna i miljöbalken uppges heller inte ska tillämpas på ansökningar som inkommit till mark- och miljödomstolen före detta datum. Äldre föreskrifter förslås även gälla vid överklaganden av beslut enligt kärntekniklagen som meddelats före ikraftträdandet. I övrigt bedöms inga ytterligare övergångsbestämmelser behövas.

Vidare uppges att Sverige enligt Euratomfördraget måste notifiera kommissionen om nationella lagändringar tre månader före antagande, vilket syftar till att säkerställa efterlevnad av strålskyddsreglerna och möjliggöra rekommendationer från kommissionen. Ikraftträdande-datumet anges ha anpassats till detta krav.

När det gäller informationsinsatser anges att förslagsställaren inte bedömer att särskilda insatser riktade till företag behövs, men att dialog mellan berörda aktörer och myndigheter kan vara motiverad. Det anses inte heller finnas behov av breda informationsinsatser till kommuner eller allmänheten; sådana åtgärder aktualiseras först när en aktör överväger att etablera en kärnteknisk anläggning i en kommun.

[5] Se Ny kärnkraft i Sverige - Regeringen.se,

Regelrådet gör följande bedömning. Det är positivt att det så tydligt redogörs vilka kommentarer som kommit in från de olika remissinstanserna och vilka överväganden som gjorts baserat på denna återkoppling. Regelrådet ser även positivt på förslaget gällande frivilliga dialoger.

Regelrådet finner redovisningen gällande särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Hur och när konsekvenserna kan utvärderas

Regelrådet har inte kunnat utläsa någon information gällande hur och när konsekvenserna av förslagen kan utvärderas. Detta är en brist.

Regelrådet finner redovisningen i denna del bristfällig.

Överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven

I konsekvensutredningen anges att föreslagen reglering i lagrådsremissen bedöms överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

Regelrådet gör följande bedömning. Utan att ifrågasätta själva bedömningen menar Regelrådet att förslagsställaren borde ha utvidgat detta resonemang för att tydligare relatera förslagen till relevant EU-rätt. Detta ter sig särskilt angeläget i ljuset av att flera remissinstanser tidigare påkallat vissa otydligheter gentemot bland annat MKB-direktivet.

Regelrådet finner därför redovisningen gällande förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven bristfällig.

Övrigt som Regelrådet vill framföra

Regelrådet har ingenting annat att framföra i detta ärende.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 19 november 2025.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Roland Sigbladh och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Stig-Dennis Nyström.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Stig-Dennis Nyström
Föredragande